

Jeg har på mit partis vegne sagt, at hvis vi skal gå videre, og der kan dokumenteres, at der er nogle problemsæt, som ikke kan løses via det eksisterende regelsæt, så er vi meget parat til at drøfte de forhold her, og vi har givet anvisninger på, hvor vi mener, at lovgivningen eventuelt skulle være forankret. Men vi siger også i det, vi her har lagt frem, at vi ikke kan se nogen grund til, at det decideret bliver puttet ind under arbejdsmiljølovgivningen, men foreslår en lovgivning, der eventuelt kunne ligge oven hos undervisningsministeren og være forankret dér, sådan at det ligger under undervisningsministerens ressort.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg håber, at det udvalgsarbejde, som regeringen har sat i gang, vil pege på mangler, hvis der er tale om mangler. Fordi når man hører fru Rosenkrantz-Theils ordførertale, så peger man jo på en lang række områder, som er lovreguleret i forvejen.

Så vidt jeg ved, er der regler for, hvor mange der må være i en klasse eller i et lokale i det hele taget. Der er også regler for fugt og træk. Der er også regler for spørgsmålet omkring indeklimaproblemer, og det er også min opfattelse i modsætning til fru Rosenkrantz-Theil, at det rent faktisk er sådan, at embedslægen kan gribe ind, hvis der er tale om decideret sundhedsskadelige forhold. Og endelig peger man jo på ventilation og stinkskabe, som også er reguleret, og som Arbejdstilsynet jo har været ude at give påbud om i uddannelsesinstitutionerne. Hvad er det, man vil? Hvad er det, man vil yderligere, end at Arbejdstilsynet kan komme ud og give påbud?

(Kort bemærkning).

Malene Vestergård (SF):

I forhold til det, hr. Poul Erik Dyrland sagde, vil jeg gerne spørge fru Pernille Rosenkrantz-Theil, om ikke det er rigtigt netop som hr. Poul Erik Dyrland siger, at det netop er embedslægen, som har ansvaret for elever og studerendes arbejdsmiljø. Og er det netop ikke på tide, at det her ansvar for arbejdsmiljøet bliver lagt ud til dem, som rent faktisk lider under de her miserable forhold, netop elever og studerende, så de kan få et ansvar og selv få lov at få nogle rettigheder til at få lavet om på de her ting?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg erklærer mig fuldstændig enig i det, fru Vestergård sagde, og jeg vil så desuden sige, at der selvfølgelig er tale om en anden form for lovgivning, og at der er brug for en tilpasning til lovgivningen, når der ikke er tale om ansættelsesforhold for elever og studerende i modsætning til på arbejdsmarkedet. Så det er klart, at lovgivningen skal tilpasses.

Men det, der står i forslaget, er, at eleverne skal sikres forhold, der ligner eller er de samme, som hvis de hørte under en del af arbejdsmiljølovgivningen. Det her er ikke et lovforslag, som betyder, at de kommer ind under arbejdsmiljølovgivningen. Det er en henstilling til, at man sikrer dem lige vilkår med den arbejdende del af befolkningen.

Jeg synes stadig væk ikke, Socialdemokratiet har sagt noget som helst, der strider imod dette beslutningsforslag. Det eneste, de taler imod, er en lovgivning, som endnu ikke er fremlagt og som højst sandsynligt ikke bliver det. Så jeg forstår stadig ikke Socialdemokratiets holdning.

Christian Jensen (FP):

Det her forslag, som jo er en genfremsættelse og i øvrigt en uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 33 fra folketingsåret 1997-1998, har i øvrigt været fremsat tidligere af andre partier, ja, endda op til flere gange. Går man tilbage og studerer de forudgående forhandlinger, erfarer man, at forslaget ikke ved nogen af de tidligere forhandlinger har kunnet opnå en særlig stor tilslutning. Og debatten i dag afslører jo også, at det samme er tilfældet med forslaget, som det foreligger i dag.

Der er vel ingen, der ikke ønsker gode arbejdsforhold for elever og studerende. Selvfølgelig er alle tilhængere af et godt arbejdsmiljø, også på vores læreanstalter og for de studerende.

Vi finder ikke, at arbejdsmiljølovgivningen skal finde anvendelse på skoler og på uddannelsesområdet. Arbejdsmiljølovgivningen og arbejdsbeskyttelseslovgivningen finder netop sin anvendelse, og det med rette, dér, hvor der er tale om et arbejde og et arbejdsforhold mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager, netop for at tage højde for og beskytte mod de forhold, der netop opstår på en arbejdsplads med farlige maskiner og deslige.

Disse forhold er ikke normale for elever eller studerende; derfor skal arbejdsmiljøloven ikke